

til Formueskatten, nærer jeg ingen Tvivl om, at det vil vise sig, at denne vil gaa endda væsentligt tilbage. Imidlertid er jo dog Formuebeskatningen, kan man vel nok sige, i Tider som disse det forholdsvis faste. Endnu mere, i alt Fald væsentlig mere, usikker end Formueskatten er sikkerlig Indtægtskatten. Det Forslag, som er forelagt, bygger jo paa Indtægten i 1918, idet man er gaaet ud fra, at denne er væsentlig forøget for de forskellige Skatteydere siden da. Det er jo til en vis Grad rigtigt, at Indtægterne er blevet forøget, nemlig for de mindre Skatteydere; men paa den anden Side vil Indtægten for de store Skatteydere sikkert vise sig at være gaaet overordentlig tilbage, og det ikke alene for Selskabernes Vedkommende, men ogsaa for de enkelte Personer. Da vi ogsaa for Indtægtsbeskatningen har en stærkt stigende Skala, er det min Tro, at det vil vise sig, at Indtægten vil ligge lavere, end den skulde ligge for at kunne give det meget store Beløb, sammenlagt med de indirekte Skatter, af 235 Mill. Kr. Grundlaget for Indtægterne er jo fornuftigvis i store Træk Erhvervenes Stilling. Angaaende denne er der ogsaa under Finanslovsforslagets første Behandling sagt en Del. Noget af det interessanteste i saa Henseende blev sagt henholdsvis af det ærede Medlem Hr. Fraenkel og det ærede Medlem Hr. Drachmann. De var hver inde paa sit Emne, men det var Erhverv, som tilsammen har den største Betydning for Erhvervenes Stilling med Hensyn til at skaffe sig Indtægt. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel var i særlig Grad inde paa vore udenlandske Markeder, navnlig paa de fjernt liggende. Han var af den Opfattelse, at Europas Stilling var i væsentlig Grad svagere efter Krigen end før Krigen, og denne Svækkelse for Europa i Almindelighed gjaldt ikke mindst, naar vi vendte os til vort eget lille Land. Det ærede Medlem Hr. Drachmann var mere inde paa vort Forhold til de nærmere liggende Lande og paa Spørgsmaalet om, hvorvidt vi overhovedet havde Mulighed for at kunne konkurrere med disse Lande, og han kom til det Resultat, at Sandsynligheden derfor i mange Tilfælde var meget ringe, ikke mindst paa Grund af de høje Arbejds lønninger, sammenlignet f. Eks. med Arbejds lønnen i Tyskland, og de meget høje Kuludgifter, sammenlignet med Kuludgifterne i England eller i Tyskland. Sammenlagt gav disse Taler et meget mørkt Billede af vore Erhvervs Stilling i den nærmere Fremtid. Det forekommer mig, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Jensen (Kleis) havde nogenlunde den samme mørke Opfattelse af vore Erhvervs frentidige Stilling.

Dette synes i høj Grad at tyde paa, at det er meget usikkert, om man virkelig vil kunne faa saa mange Penge ind gennem Skattelovene som antaget. Jeg ved vel, at Aarets første Halvdel for ikke saa faa Virksomheders Vedkommende maaske kan siges at have været saa nogenlunde, men paa den anden Side er der ikke Tvivl om, at det sidste halve Aar har været meget daarligere for mange Virksomheder. Jeg tror at turde sige, at mange Virksomheder, som endnu ikke har lukket — efterhaanden er det næsten en Sjældenhed at træffe Virksomheder, som ikke enten delvis har lukket eller i hvert Fald paatænker inden meget længe delvis at lukke —, i den sidste Tid, hvor de har gaaet, i Virkeligheden har arbejdet paa Lager, og det vil vist i Virkeligheden sige, at naar de skal til at opgøre deres Indtægt, vil den sidste Tid vise en stor Forringelse i Forhold til den Indtægt, de har haft tidligere paa Aaret. Det er derfor højst sandsynligt, at den beregnede Indtægt af disse Skattelove vil svinde ind.

Dette er den ene Side af Sagen; den anden, som den højtærede Finansminister ogsaa var inde paa, var vor Udgiftsside, idet en forholdsvis mindre Indtægt vilde kunne opvejes ved, at Udgifterne gik i tilsvarende Grad ned. Men jeg kan ikke se rettere end, at der er meget lidt, som tyder paa, at Udgifterne paa Finansloven vil blive formindsket, medens der derimod ikke er saa ganske lidt, der tyder paa det stik modsatte. Vore Statsvirksomheder gaar for Øjeblikket — den ærede Ordfører for Venstre Hr. Jensen (Kleis) var ogsaa en Del inde derpaa — ikke alt for godt, finansielt set, og noget af det, der vel gaar daarligst, er Statsbanerne. Der synes Underskuddet for den sidste Maaned nærmest at være forfærdende. I Anledning af det store Underskud har den højtærede Generaldirektør været interviewet angaaende sine Kulindkøb. Nu mener jeg ikke, at man i Tider som disse i høj Grad skal kritisere, at visse Indkøb viser sig at have været mindre heldige; men det forekommer mig dog paa den anden Side at være at gaa for vidt, naar den ærede Generaldirektør ligefrem vil sige, at man ikke kunde have gjort andet, og er nær ved at sige, at han ikke alene ikke fortjener Dadel for det, der er gjort, men i Grunden nærmest fortjener Ros derfor. Det forekommer mig navnlig at kunne kritiseres, at man fra Statsbanernes Side ud fra det Synspunkt, at vi ikke faar det, vi bestiller, har bestilt mere, end man egentlig vilde have. Jeg kan ikke se rettere end, at man ved at gøre slikt i Virkelig-